

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА
СВОЈОЈ ДУХОВНОЈ ДЕЦИ
О ВАСКРСУ 2010. ГОДИНЕ

ИРИНЕЈ

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ
ПРАВОСЛАВНИ АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ,
МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКИ И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ,
СА СВИМ АРХИЈЕРЕЈИМА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ –
СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И СВИМА СИНОВИМА И КЋЕРИМА
НАШЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ: БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД БОГА ОЦА,
И ГОСПОДА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА, И ДУХА СВЕТОГА,
УЗ НАЈРАДОСНИЈИ ВАСКРСЊИ ПОЗДРАВ:

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!**

*Христос васкрсе из мртвих,
смрћу смрт уништи
и мртвима у гробовима живот дарова!*

Поздрављајући вас, драга браћо и сестре, овим речима сверадосне и победоносне песме Васкрсења Христовог, подсећамо вас да је Васкрс темељ Цркве и извор вере и наде у нашем животу на земљи. Васкрс је печат и круна Божје љубави према овој свету и човеку: „...Бог толико заволе свет да је Сина својега Јединороднога дао да нико ко верује у Њега не пропадне него да свако има живот вечни” (Јн 3, 16).

Васкрсење је библијска тајна, вековима скривана у недрима Старога Завета, а коначно објављена свету у Новом Завету – Васкрсењем Богочовека Исуса Христа из мртвих (Мт 28, 6).

У књигама многих старозаветних пророка наговештава се тајна Васкрсења, која се везује за долазак Месије. Велики пророк Исаија исповеда веру у лично и свеопште Васкрсење речима: „Оживеће мртви Твоји и моје ће мртво тело устати” (Ис 26, 19), и позива сав Израил да учествује у тој радости обећаног Васкрсења: „Пробудите се и певајте који стојите у праху, јер је Твоја роса, роса на трави, и земља ће изнедрити мртваце” (Ис 26, 19). Исто сведочи пророк Давид у својим Псалмима, повезујући тајну Васкрсења са доласком Месије. Он својим Псалмима потврђује да вера у Васкрсење јесте вера свих старозаветних праведника, чије душе Бог неће оставити у аду „нити ће дати да Свети Његов види трулост” (Пс 16, 10), указујући овим стихом на Првенца Васкрсења, Месију – Христа. И други пророци Старога Завета потврђују тајну Васкрсења. Пророк Илија васкрсава сина удовице у Сарепти сидонској (1. цар 17), наговештавајући тим чудом да ће се реалност Васкрсења проширити на све народе на земљи (Лк 4, 26). У Књизи пророка Језекиља дата је потресна праслика свеопштег Васкрсења из мртвих. Пророк Језекиљ види, Духом Божјим надахнут, оживљавање људских костију из праха земаљског, које ће се збити на крају историје и пре свеопштег Суда Божјег: „Тада ми рече: пророкуј за те кости, и кажи им: сухе кости, чујте реч Господњу! Овако говори Господ Господ овим костима: гле, ја ћу метнути у вас дух и оживећете” (Јез 37, 4–5).

У Новом Завету, можемо слободно рећи, Васкрсење је почетак и крај, алфа и омега (Отк 1, 8), јер се оно поистовећује са вером у Христа: „Ја сам васкрсење и живот; ко верује у мене,

ако и умре живеће” (Јн 11, 25). Веровати у Христа значи веровати у Васкрсење. Сва чудеса и знамења записана у књигама Новог Завета дешавају се на Христовом путу ка Голготи и Васкрсењу. Јеванђелски опис васкрсења Јаирове кћери (Мт 9, 18–26) и сина јеврејске удовице (Лк 7, 12–15), а посебно васкрсење Четверодневног Лазара у Витанији (Јн 11, 5–46), потврђују истину да Христос јесте Васкрсење и Живот. Он је дошао на овај свет да нам дарује Васкрсење, како и појемо у ове дане на васкршњим богослужењима. Не нешто друго – нити ишта мање! Господ нам није донео нову философију, или нову етику, већ нови живот, који нам је дарован као залог Васкрсења у светој тајни Крштења (Гал 3, 27). Господ Христос се на Голготи принео као непорочна Жртва *за све и сва*, како исповедамо и предокушамо у централном делу Литургије Цркве, причешћујући се Телом и Крвљу „ради нас Распетога и Васкрслога Христа”. Христос је пасхално Јагње Новог Завета. Он је Својим Крстом и *тридневним Васкрсењем* коначно и савршено потврдио да Он и јесте Месија и Спаситељ света и да „нема другог имена на земљи којим бисмо се могли спасти” (Дап 4, 12).

Свети апостол Павле, говорећи о Васкрсењу Христовом, каже: „Ако Христос није устао, узалуд је вера наша, (...) али заиста је Христос устао из мртвих, те постаде Првенац оних који су умрли” (1. Кор 15, 17–20). Свети апостол Павле је грчким философима и мудрацима проповедао о „непознатом Богу” (Дап 17, 23), говорећи им управо о Христовом Васкрсењу из мртвих. Христова победа над смрћу је потврда истинитости Његовог Божанства. Због тога се свети апостоли у Јеванђељу називају „сведоци Васкрсења Христовог” (Дап 1, 22). Истином о Христу и Васкрсењу, апостоли су покорили „древни горди Рим” и „галилејски, а не аристотеловски” пронели благовест о Христу Спаситељу са краја на крај васељене (Рим 10, 18). Двехиљадугодишња историја Цркве, рођене Духом Светим на дан Педесетнице, а утврђене помоћу проповеди апостола и Отаца, највећи је и најбољи доказ да је Васкрсли Господ са нама и да ће бити са нама „у све дане до свршетка века” (Мт 28, 20).

Сећајући се ових јеванђелских сведочанстава и истине о Васкрслем Господу нашем Исусу Христу, „у коме живимо, крећемо се и јесмо” (Дап 17, 28), пастирском бригом руковођени, позивамо вас, децо наша духовна, да исповедате и чувате своју веру у Васкрсење, не речима већ животом и делима. Уз то, свето Јеванђеље нас опомиње да се клонимо „парасинагога”, што значи засебних окупљања секташког типа, као и лажних пророка и учитеља, јер они „долазе у оделу овчијем, а изнутра су вуци грабљиви” (Мт 17, 15). Чувајмо наше православно Предање наслеђено од апостола и светих Отаца, Светога Саве и светог Симеона Мироточивог. Свети Сава је над мироточивим моштима свог оца измирио завађену браћу, позвавши тиме и све нас да увек и свагда живимо у братској љубави и слози.

Поздрављамо нашу браћу и сестре, нашу духовну децу, на Косову и Метохији. Поздрављамо их крсноваскрсним поздравом, видећи како свештенство и верни народ Божји у миру и љубави, смирењу и послушности, похађа своје храмове и светиње, учествује у богослужењу и причешћује се божанским Тајнама Христовим у ове свете и спасоносне дане Христовог усхођења у Јерусалим да победи смрт и отвори свима нама врата Васкрсења и живота вечног. Владика Атанасије, Епископ који по одлуци нашега Патријарха и Светог Синода привремено замењује епископа Артемија, посећује народ и светиње широм Косова и Метохије и, у слози и једномислију са свештенством и народом, служи од царског Призрена на југу, широм Метохије до Велике Хоче и Пећи, и од подножја Шаре, преко Косовског Поморавља до Новог Брда и Митровице и до подножја Копаоника на северу. Хвала Богу, наш народ је решен да на овом светом олтару стоји и опстоји, верујући у Крст и Васкрсење Христово и наше, чувајући се неслоге и не збуњујући се причама које не воде очувању вере и духовног и националног идентитета.

Зна наш народ шта значи држати се *здравих речи* Господњих и непатвореног *учења о побожности*, а шта, опет, значи и куда води залудно препирање, „од чега настаје завист, свађа, хуљења, лукава подозрења, празна надмудривања људи изопаченог ума и лишених истине, који мисле да је побожност извор добитка” (1. Тим 6, 3 – 5). У обновљеним светињама узноси се заједничка молитва свештенства и народа: „Сами себе, једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо!” Једним устима и једним срцем пева се молитва јединства вере и заједништва Духа Светога, на славу Сабора Свете Тројице и очување православне црквено-народне саборности.

Молимо се Богу да се, молитвама Светога Саве и светога цара Лазара, врати мир и слобода на наше страдално Косово, нашу духовну колевку и наш Јерусалим, тамо где су наше највеће светиње, које су бисери православне културе и свеукупне хришћанске баштине.

Обраћамо се и пуноћи нашег благочестивог народа који живи у отаџбини и расејању, да живи и радује се Васкрсењу Христовом. Васкрсење нас позива да чувамо јединство своје свете Цркве и да никада своје земаљске интересе не претпостављамо интересу Заједнице и свеопштег добра. Свети апостол Павле нас упозорава да не будемо „тврдоврати и непокорни” (Тим 1, 9), оживљујући „старе ране” већ зацељених подела на телу наше светосавске Цркве. Живимо, отуда, у јединству наше Мајке Цркве и у љубави и слози једни са другима, чувајући, по речима поменутог Апостола народâ, „јединство Духа свезом мира” (Еф 4, 3).

У ово време Васкрса, Црква увек истиче вредност и светињу људског живота, од зачећа па до потпуног сазревања сваке непоновљиве и боголике људске личности, противећи се било каквом облику насиља над њима. На то нам указује не само заповест Божја: *Не убиј!* (Изл 20, 13) већ, још много више, Васкрсење Христово, јер нам оно открива најдубљи смисао стварања и постојања света и човека, а то је спасење „свих и свега” у Христу Распетом и Васкрслом (1. Кор 1, 23).

Данашњи човек, обременен бригама овога света и заслепљен себичним потрошачким менталитетом, избегава да се суочи са тајном живота и смрти. „Проклета питања” којима су се бавили великани људског духа, попут Достојевског и многих других, у наше време немају много следбеника. Сведоци смо, напротив, да све више долази до изражаја „цивилизација смрти”. Многе светске религије, па и философија и уметност нашег доба, прихватају, по речима оца Александра Шмемана, „измирење са смрћу”. Смрт је, по њима, једина реалност, почетак и крај свега. Црква Христова тврди и сведочи управо супротно. Црква исповеда и проповеда најдубље достојанство и светињу људског живота, верујући у Васкрсење Христово, којим је побеђен наш највећи и последњи непријатељ, а то је смрт (1. Кор 15, 26).

Велики руски старац Серафим Саровски је све своје посетиоце увек поздрављао речима: „Радости моја, Христос васкрсе!”, показујући тиме да Црква Христова и њени светитељи живе у реалности Васкрсења. Дај Боже да и ми будемо сведоци те истине и да у нашим душама и на нашим лицима непрестано блиста радост Васкрсења – она радост која се могла видети на лицу недавно упокојеног светогорског старца Јосифа Ватопедског, који се, супротно законима биологије, упокојио са осмехом на лицу.

Поздрављајући вас, браћо и сестре, још једном најрадоснијим васкршњим поздравом, позивамо вас све да живите у љубави према Богу и ближњима, ходећи тако путем који води у вечни живот. Живећи тако, постаћемо и бићемо синови и кћери Васкрсења.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ! ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

Дано у Патријаршији Српској у Београду,
о Васкрсу 2010. године.

Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом Христом:

Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски ИРИНЕЈ
Митрополит загребачко-љубљански ЈОВАН
Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ
Митрополит либертивилско-чикашки ХРИСТОФОР
Митрополит дабробосански НИКОЛАЈ
Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ
Епископ зворничко-тузлански ВАСИЛИЈЕ
Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ
Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ
Епископ будимски ЛУКИЈАН
Епископ канадски ГЕОРГИЈЕ
Епископ банатски НИКАНОР
Епископ новограчаничко-средњезападноамерички ЛОНГИН
Епископ источноамерички МИТРОФАН

Епископ жички ХРИЗОСТОМ
Епископ бачки ИРИНЕЈ
Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ
Епископ рашко-призренски АРТЕМИЈЕ
Епископ бихаћко-петровачки ХРИЗОСТОМ
Епископ осечко-пољски и барањски ЛУКИЈАН
Епископ средњоевропски КОНСТАНТИН
Епископ западноевропски ЛУКА
Епископ тимочки ЈУСТИН
Епископ врањски ПАХОМИЈЕ
Епископ шумадијски ЈОВАН
Епископ славонски САВА
Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ
Епископ милешевски ФИЛАРЕТ
Епископ далматински ФОТИЈЕ
Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ
Епископ захумско-херцеговачки ГРИГОРИЈЕ
Епископ ваљевски МИЛУТИН
Епископ западноамерички МАКСИМ
Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ
Епископ аустралијско-новозеландски ИРИНЕЈ
Епископ умировљени захумско-херцеговачки АТАНАСИЈЕ,
Администратор Епархије рашко-призренске
Викарни Епископ хвостански АТАНАСИЈЕ
Викарни Епископ јегарски ПОРФИРИЈЕ
Викарни Епископ липљански ТЕОДОСИЈЕ
Викарни Епископ диоклијски ЈОВАН
Викарни Епископ моравички АНТОНИЈЕ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН
Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ
Епископ брегалнички и мјестобљуститељ
Епархије битолске МАРКО
Викарни Епископ стобијски ДАВИД